

Kufla nõmmes, umb arvates — poolkolmat wersta weslilt kaugel, seisis raha hauf. Teel ei räägitud sõna, ega usaldanud ükski kaugemale fui oma jalgade ette waadata, kartes, kuida föri vale waatmine kohे fogemata würostust wööiks sünnitada. Kui rahasae wajad määratut kohale jõudnud, hüpas isand musta täko seljast, sidus hobuse wahjaratsudega ühe männi külgi finni, tähändas käega, et meeched maha pidid istuma; wöötis möldri käest tule laterni ja Hanso käest möega, läks siis mõne sammlo edasi ja sütitas ühe enne walmis seätud puurisu hunniko põlema. Õelle peale tömbas tema möegaga kolm wiiro koha ümber, kus warandus pidid seisma, lõi mõnekorra webkides oma möegaga tuult, ja tähändas siis käega, et meeched rajatud kohal taewama hakassid.

Kaewatud haugul wöös ehk rohkest kaks jalga sügawusti olla, kui üks suur muna liivi neil waisto puutus, mis suure waewaga ülesse kanguatati. Nüüd wöötis isand musta luse ja munad, läks mõne sammlo teistest eemale sihte pimedaa kohta, raha warjajatele esimest ohwrit wiima. Aidamees, Hans, tubjas ja mölder kaewasid kõigest väest hauko sügavomaks. Tunni aea pärast puutus — oh seda õnne! — üks kindel raudwitsadega fasti kaas neil silma. Seal wöötis isand musta fasti ja läks teist korda ohwerdamise. Wahed aegal olid tema abimeehed fastikaane müllast fogoni puastanud. Fasti kaanel leiti rohkest raudsüld pikust ja neli jalga laiust, ja

fui sügawust selle mõedu järel tohtis arwata, siis wöös isanda etteütedud rahasaak töte minna. Isand wöötis kottisi öled, paatrid, sõrmuksid ja raha välja, pani iga sõle sisse oma osa lepituse hinda, ländis siis iga fasti nurga peale ühe täidetut sõle ja seadis paatrid ringi sõlgede ümber. Siis tömbas ta mõe gaga kolm wiiro enese ümber, langeb põlvile ja tegi mito imeliko tempu; selle peale tähendas tema Hansule, et täko senna tooks, mis sedamaid nõnda sündis. Nüüd oli täko ohwerdamise silmapilf tulnud, kus seltsimeehed endist käsko mõöda 150 sammlo lõune poole pakid põgenema. Hirmi wenitas meeble sammusi, et püksid jalgade wahel kipusid lõhki rebisema. Said sadawiisikümmend sammlo täielikult mõdedetud, siis langesid nemad summuli maaha.

Wöös ehk rohkem pool tundi aega vodates mõöda jõudnud olewad, seal kõlas otsego üks püssi pauf nende föriwa, ja ehk kül meeched summuli maas ja silmad neil finni olid, siiski arwasid nemad sädandawad tulevalgust äkitsilt silma paistma. Iljemine kostis kui hobuse kabja müdin neil föriwa, mis aeg aejalt kui kaugemale läks ja wiimaks ärakadus. Meeched seisid waiffselt, ega usaldanud hingata. Tund wöös tunni järel kaduda, kui hirm ja ootmine aega ei pikendanud, aga ika veel ei tunginud meistri fast: "Toorekoll, tösta fasti!" neil föriwa.

Wiimaks, kui ootmine aega aasta pikuseks kasutanud, usaldas Urina aidamees pead tolli förgusele kergitada ja silma poolelt lahti teha, kui te